

Strategia rozwoju Fundacji

Powiślańska Fundacja Społeczna została powołana w 1989 r. Od 1990r. prowadzi na terenie Powiśla w Warszawie różne lokalne programy społeczne. W ciągu ubiegłych 20-tu lat Fundacja nasza rozwijała się bardzo dynamicznie, uruchamiając co roku kolejne nowe programy i placówki, systematycznie rekrutując i szkoląc profesjonalną kadrę. W tym czasie budżet Fundacji wzrósł z 9.000 zł. w 1990r. do 3.372.649 zł – w 2007r. Środki finansowe Fundacja nasza pozyskuje z budżetu samorządowego, agend rządowych, funduszy międzynarodowych, organizacji charytatywnych oraz z indywidualnych darowizn.

Fundacja nasza w ciągu ubiegłych lat rozwinęła znaczącą ofertę lokalnych programów społecznych, wyszkoliła wielu terapeutów i wychowawców korekcyjnych, nawiązała stałą współpracę z władzami samorządowymi, większością lokalnych instytucji, służb społecznych i organizacji pozarządowych. Nasze programy znane są też i cenione w środowisku zawodowym. Udało nam się częściowo ustabilizować większość źródeł finansowania, przede wszystkim w oparciu o współpracę z władzami samorządowymi i wyspecjalizowanymi agendami rządowymi.

Fundacja nasza przyjęła następujące **zasady i priorytety** określające jej program:

1. Fundacja koncentruje się na lokalnych programach społecznych realizowanych na terenie Powiśla lub całej Warszawy oraz na programach dla środowiska zawodowego z całego regionu.
2. Fundacja prowadzi programy społeczne dotyczące najtrudniejszych problemów lokalnej społeczności, wobec których oferta służb publicznych jest nieskuteczna i niewystarczająca.
3. Programy prowadzone przez Fundację nastawione są raczej na rozwój autonomii, własnej aktywności podopiecznych, różnych form samoobsługi i samopomocy, niż na bezpośrednie zaspokojenie doraźnych potrzeb odbiorców.
4. W pracy zespół Fundacji dąży do całościowego, wieloaspektowego widzenia potrzeb i problemów odbiorców oraz do interdyscyplinarnych, systemowych rozwiązań. Postępowanie terapeutyczne, wychowawcze lub edukacyjne obejmuje z reguły całą rodzinę, grupę lub środowisko. Fundacja tworzy lokalny system psychoprofilaktyki, resocjalizacji, terapii uzależnień i rehabilitacji psychiatrycznej.
5. Fundacja koncentruje się na współpracy ze społecznością lokalną, lokalnymi organizacjami, instytucjami, służbami oraz władzami samorządowymi.
6. Środki finansowe na prowadzone programy Fundacja ubiega się przede wszystkim we władzach samorządowych, wyspecjalizowanych agendach rządowych oraz organizacjach pozarządowych. Priorytetem jest stałość i stabilność finansowania.
7. Podstawą współpracy ze sponsorami jest użyteczność społeczna prowadzonych przez Fundację programów oraz ich skuteczność, fachowość i rzetelność.
8. Podstawowym kapitałem Fundacji jest kadra, jej zaangażowanie, doświadczenie i praktyczne umiejętności zawodowe.
9. Zapleczem merytorycznym Fundacji są standardy zawodowe i etyczne oraz ocena i nadzór środowiska zawodowego i organizacji zawodowych.

Fundacja angażuje się w integrację i podnoszenie kwalifikacji środowisk zawodowych. Wspiera tworzenie się niezależnych organizacji zawodowych oraz integrację organizacji pozarządowych.

W roku 2010 Powiślańska Fundacja Społeczna prowadziła następujące programy:

I. Program Profilaktyczny

II. Program Terapeutyczny

III. Program szkoleniowy

Efektywność programów była oceniana i korygowana poprzez stałą, bieżącą analizę wyników pracy na cotygodniowych zebraniach zespołów, w których uczestniczyli wszyscy pracownicy, współpracownicy i wolontariusze. Oprócz tego zbierane były informacje zwrotne od dzieci, młodzieży i rodziców, a także od nauczycieli, wychowawców, kuratorów i pracowników socjalnych. Podsumowanie i ocena pracy we wszystkich prowadzonych przez Fundację placówkach, w roku szkolnym 2009/2010, miała miejsce podczas spotkania ewaluacyjnego, które odbyło się w czerwcu. Spotkanie to pozwoliło także na sformułowanie celów działań na kolejny okres.

I. PROGRAM PROFILAKTYCZNY

A. Realizacja programu

Środowiskowy Program Psychoprofilaktyczny prowadzony jest od 1990 roku na terenie warszawskiej dzielnicy Śródmieście, głównie rejon Mariensztat, Powiśle, Solec, Czerniaków. Jest przeznaczony dla rodzin borykających się z poważnymi problemami życiowymi, wychowujących dzieci w wieku 6-19 lat, które sprawiają problemy wychowawcze i są zagrożone przemocą, przestępczością i uzależnieniami.

W jego ramach działają:

Ośrodki Pracy Środowiskowej

Zespół Asystentów Rodzinnych

W 2010 roku prowadzone były na Powiślu **2 ośrodki pracy środowiskowej dla dzieci i młodzieży**. Ośrodki czynne były 5 razy w tygodniu po 6 godzin. Pracowało w nich 8-miu wychowawców oraz 15-tu specjalnie przeszkolonych stażystów-wolontariuszy. W zajęciach uczestniczyło regularnie ok. 50 dzieci i młodzieży w wieku 6-21 lat. (opieką w tym roku objęto ponad 59 osób). W ośrodkach dzieci otrzymywały pomoc w nauce i nadrobieniu zaległości szkolnych, wychowawczych i kulturowych, uczestniczyły w zajęciach psychokorekcyjnych uzyskując wsparcie w swoich problemach emocjonalnych i rodzinnych. Prowadzone zajęcia umożliwiały także realizację ich zainteresowań oraz zdobywanie praktycznych umiejętności życiowych. Włączanie podopiecznych we wszystkie działania placówek – ich planowanie oraz realizację – uczyło dzieci odpowiedzialności i realizmu. Ośrodki są miejscem stałego wsparcia i pomocy w radzeniu sobie z doświadczanymi problemami rodzinnymi, szkolnymi czy rówieśniczymi. Kadra utrzymywała stałe kontakty z większością rodziców. Wychowawcy współpracowali regularnie ze szkołami ustalając z nauczycielami indywidualne plany nadrobienia zaległości szkolnych oraz postępowania z wychowankami ośrodków.

W kwietniu i maju oraz w październiku i listopadzie dla podopiecznych ognisk zorganizowane zostały 3-4 dniowe **biwaki wiosenne i jesienne**. Biwaki były dla wszystkich grup okazją do lepszej integracji, treningu różnych umiejętności zadaniowych i nauki zdrowego i konstruktywnego spędzania wolnego czasu.

W czasie wakacji w 2010 r. zorganizowane zostały **obozy socjoterapeutyczne**. Uczestniczyło w nich 30 dzieci i młodzieży sprawiających znaczne trudności wychowawcze oraz przejawiających zaburzenia emocjonalne. Celem obozów był przede wszystkim trening społeczny, zdobywanie umiejętności współdziałania i współżycia w grupie oraz zwiększenie samodzielności i umiejętności samoobsługi. Udział w obozach umożliwił dzieciom odpoczynek i zwiększenie sprawności fizycznej. Obozy spełniały też bardzo ważne funkcje terapeutyczne i integracyjne.

2 października podopieczni, ich rodziny oraz pracownicy i wolontariusze zorganizowali na Powiślu całodzienny **Piknik z okazji Dnia Dziecka**. Impreza odbywała się w miejscu naturalnych spotkań i spacerów mieszkańców Powiśla – w ogródku przy ul. Śniegockiej 4/6. Składała się z zajęć dla dzieci młodszych, starszych, młodzieży i dorosłych oraz wielu działań towarzyszących. Ponadto w trakcie Pikniku działała kawiarenka, grill, galeria obrazów i zdjęć, stoiska plastyczne, kiermasz prac dziecięcych. Impreza pomogła w realizacji celu integracji społeczności lokalnej włączenia w naszą działalność przedstawicieli lokalnego biznesu.

W ramach programu rozwijał działalność **zespół asystentów rodzinnych** – 5 osób. Asystenci pracowali z rodzinami ze środowisk marginalizowanych warszawskiego Powiśla, dotkniętymi będą, bezrobociem, uzależnieniami, przemocą. Prowadzona była praca socjalna, wsparcie psychologiczne, aktywizacja zawodowa, aktywizacja społeczna i konsultacje wychowawcze. Organizowane były grupowe zajęcia integracyjne i aktywizujące oraz wycieczki rozwijające aktywność i edukujące. Pomocą asystentów objęte było **52 rodziny**.

W lokalach ośrodków prowadzone były **bieżące prace konserwacyjne i adaptacyjne** oraz uzupełniane było stopniowo ich wyposażenie.

B. Efekty programu

1. Objęcie opieką **59 dzieci** zaniedbanych wychowawczo, zagrożonych demoralizacją, przestępczością i uzależnieniami. Dzieci te uzyskały oparcie emocjonalne, pomoc w sytuacjach kryzysowych, możliwość nauki i realizacji

konstruktywnych wzorców i zainteresowań. Zwiększyły też wyraźnie swoje umiejętności psychologiczne, społeczne, zadaniowe i szkolne.

2. Poprawa funkcjonowania społecznego, złagodzenie konfliktów rodzinnych, zmniejszenie codziennych problemów życiowych, wzrost odpowiedzialności za dzieci oraz praktycznych umiejętności wychowawczych u większości spośród **52 rodzin** objętych systematyczną terapią rodzinną i konsultacją wychowawczą.
3. Na terenie Powiśla od początku realizacji programu **spadła znacznie ilość spraw karnych nieletnich** oraz skierowań dzieci do placówek opiekuńczych i resocjalizacyjnych.

II. PROGRAM TERAPEUTYCZNY

A. Realizacja programu

Dla młodzieży z Warszawy i okolic, zagrożonej uzależnieniami, borykającej się z trudnościami wieku dojrzewania, która potrzebuje intensywnego terapeutycznego wsparcia prowadzimy program terapeutyczny realizowany w ramach:

Poradni Rodzinnej
Młodzieżowej Poradni Uzależnień
Asysty Indywidualnej dla młodzieży
Hostelu

W ramach Poradni Rodzinnej przeprowadzono **3951 godzin sesji terapeutycznych indywidualnych i rodzinnych oraz konsultacji wychowawczych** dla młodzieży i rodziców, którzy mieli problemy emocjonalne, rodzinne i wychowawcze. Spotkania były poświęcone funkcjom rodziny, wychowaniu dzieci, rozwiązywaniu konfliktów, trudnościom szkolnym, kryzysom dorastania, uzależnieniom oraz metodom zapobiegania im i in..

Na terenie powiślańskich szkół prowadzone były **konsultacje psychologiczne** dla rodziców mających problemy wychowawcze ze swoimi dziećmi. Służyły one do nawiązywania wstępnego kontaktu, który następnie kontynuowany był w domu lub w Poradni Rodzinnej. Psycholodzy z Fundacji współpracowali regularnie z pedagogami szkolnymi oraz psychologami z poradni specjalistycznych, pracownikami socjalnymi i kuratorami sądowymi przekazując sobie informacje oraz uzgadniając wspólną strategię postępowania wobec dzieci i ich rodzin.

Działalność **Młodzieżowej Poradni Uzależnień** była skierowana do młodzieży uzależnionej lub zagrożonej uzależnieniem oraz ich rodzin z terenu Warszawy i okolic. W ramach poradni przeprowadzono **1333,5 godziny porad diagnostycznych, sesji terapeutycznych indywidualnych i rodzinnych i interwencji kryzysowych.**

W odpowiedzi na potrzeby podopiecznych obu Poradni świadczone były usługi **poradnictwa prawnego**. Łącznie udzielono ich: **230** godzin.

W obu Poradniach oddziaływaniem objęto 309 osób.

Kontynuowana była rozpoczęta w ubiegłym roku metoda pracy indywidualnego asystenta młodzieży. Jego indywidualnym wsparciem objęte zostało **12 osób** w wieku 15-22 lata. Pochodzą one z rodzin dotkniętych problemami uzależnienia, bezrobocia, przestępczości, przemocy, ubóstwa, ze środowisk marginalizowanych warszawskiego Powiśla. Borykają się z problemami w funkcjonowaniu psychicznym i społecznym ale także motywacją do ich rozwiązywania. Osobom tym udzielane było wsparcie psychologiczne, pomoc w nauce, aktywizacja społeczna.

W **hostelu** przebywali dzieci i młodzież, którzy z powodu poważnych problemów emocjonalnych i rodzinnych potrzebowali intensywnego postępowania terapeutycznego i pobytu poza domem. Z pomocy hostelu w 2010 r. skorzystało **9 osób**. Prowadzony był przez 2-ch wychowawców.

B. Efekty programu

1. Udzielenie pomocy poradniczej i terapeutycznej **309** osobom z problemami wychowawczymi, eksperymentującym i zagrożonym uzależnieniem oraz ich rodzinom, w rozwiązywaniu problemów osobistych i rodzinnych oraz powrocie do normalnego funkcjonowania społecznego.
2. Stałe konsultacje wychowawcze z ponad **30 nauczycielami** pomogły rozwiązywać problemy wychowawcze z trudnymi uczniami wymagającymi indywidualnego podejścia. Prowadzone w szkole zajęcia edukacyjne dla rodziców i nauczycieli zwiększały ich wiedzę o psychologicznych problemach dzieci i młodzieży.
3. Objęcie długoterminową pomocą terapeutyczną młodzież ze środowisk marginalizowanych – **19 osób**.
4. Rozwinięcie ofert pomocy terapeutycznej dla mieszkańców Warszawy borykających się z indywidualnymi i rodzinnymi problemami.

III. SZKOLENIE ZAWODOWE

A. Realizacja programu

Fundacja prowadziła w 2010 r. Szkolenie Zawodowe dla studentów i absolwentów uniwersyteckich kierunków społecznych w zakresie pracy środowiskowej, wychowania korekcyjnego, terapii rodzin oraz metod psychokorekcyjnych i psychoedukacyjnych. W szkoleniu tym w uczestniczyło **69 osób**. Szkolenie obejmowało udział w zajęciach seminaryjno-wykładowych, w treningach psychologicznych oraz warsztatach metodycznych.

Odbłyło się **36 godzin wykładów** obejmujących problematykę marginalizacji społecznej, przeciwdziałania jej, powstawania dysfunkcji psychicznych, uzależnień oraz ich terapii. Zorganizowano **2 treningi interpersonalne** (łącznie 120 godzin) umożliwiające uczestnikom pracę nad ograniczeniami i rozwój umiejętności w kontaktach interpersonalnych. Przeprowadzono **1 trening terapeutyczny** (100 godzin) poświęcony pracy nad swoimi problemami emocjonalnymi, które mogą wpływać na kontakty zawodowe. Przeprowadzono **1 warsztat zadaniowy** (180 godzin) poświęcony nauce metodyki pracy ze środowiskami marginalizowanymi – umiejętności diagnozowania, tworzenia planów korekcyjnych, planowania i przeprowadzania zajęć. Treningi i warsztaty prowadzone były przez trenerów o znacznym doświadczeniu w psychoterapii i pracy środowiskowej. Osoby, które ukończyły pełen cykl szkoleniowy podjęły praktyczną naukę zawodu – staż, w placówkach Fundacji.

Efektywność treningów była sprawdzana poprzez przeprowadzenie ankiet po każdym z nich. Ankiety oceniały zadowolenie z efektów treningu oraz jego adekwatność do potrzeb uczestników.

B. Efekty programu

1. 69 osób uczestniczyło w wykładach, 30 osób wzięło udział w treningach interpersonalnych, 12 osób wzięło udział w treningu terapeutycznym, 12 osób wzięło udział w warsztatach zadaniowych, 12 osób podjęło staż w placówkach Fundacji
2. Wszyscy uczestnicy szkolenia zwiększyli świadomość na temat swojego funkcjonowania emocjonalnego i jego wpływu na pracę zawodową, polepszyli swoje funkcjonowanie interpersonalne oraz polepszyli swoje dyspozycje osobowościowe do pracy ze środowiskami marginalizowanymi. Wszyscy uczestnicy podnieśli wiedzę i umiejętności związane z metodyką pracy ze środowiskami marginalizowanymi.

III. PLANY FUNDACJI NA ROK 2011

Rozwijanie oferty terapeutycznej dla mieszkańców Warszawy. Dalsze rozwijanie metodologii pracy asystentów rodzinnych i indywidualnych

IV. PROBLEMY I TRUDNOŚCI

Borykamy się aktualnie z podstawowym problemem jakim jest brak lokali na prowadzenie dotychczasowych oraz nowych działań. Problemem jest także zapewnienie ciągłości finansowania prowadzonych programów.

PREZES ZARZĄDU
Powiatu Świątowej Fundacji Społecznej
Anna Gierakowska

Członek Zarządu
Powiatu Świątowej Fundacji Społecznej
Małgorzata Michałowicz

Członek Zarządu
Powiatu Świątowej Fundacji Społecznej
Justyna Słobodzian

**PROJEKTY REALIZOWANE PRZEZ FUNDACJĘ W 2010 ROKU
FINANSOWANE ZE ŚRODKÓW EUROPEJSKICH**

„Druga szansa dla Powiśla”

Projekt współfinansowany przez Unię Europejską z Europejskiego Funduszu Społecznego w ramach Programu Operacyjnego Kapitał Ludzki 2007 – 2013, adresowany do osób bezrobotnych ze środowisk marginalizowanych warszawskiego Śródmieścia.

Adresaci

Kryteria rekrutacji do projektu

- pochodzenie ze środowisk marginalizowanych Powiśla (w tym młodzież w wieku 15-25 lat)
- bezrobocie, bycie niezatrudnionym, nieaktywnym zawodowo
- zła sytuacja materialna, korzystanie z OPS
- niskie wykształcenie
- brak kwalifikacji zawodowych
- problemy psychologiczne
- brak umiejętności społecznych i zawodowych potrzebnych na rynku pracy
- izolacja społeczna

Okres realizacji: 1.12.2010 – 31.12.2012

Działania

- poradnictwo psychologiczne, psychospołeczne, socjalne, rodzinne realizowane przez asystentów indywidualnych
- poradnictwo prawne i zawodowe
- rozwijanie umiejętności i kompetencji społecznych niezbędnych na rynku pracy podczas zajęć grupowych
- kursy i szkolenia umożliwiające nabycie, podniesienie i zmianę kwalifikacji zawodowych
- superwizja dla realizatorów

PREZES ZARZĄDU
Powiślańskiej Fundacji Społecznej
Anna Gieratowska

Członek Zarządu
Powiślańskiej Fundacji Społecznej
Małgorzata Michałowicz

Członek Zarządu
Powiślańskiej Fundacji Społecznej
Justyna Słobodzian